

کور خوانده اید! مرعوب نخواهیم شد!

از عذرا، مریم، مرضیه و فریبا ۲۵ ساله، از افسانه و معصومه ۲۰ ساله، از سارا ۲۷ ساله، از اعظم ۴۵ ساله، از سکینه ۵۰ ساله، از طویی و ۱۲ زنی که در مشهد بزدلانه در تاریکی شب ربوده شده و به جرم تن فروشی به قتل رسیدند سخن می گوئیم. از فهیمه کاهیدانی و دو زن دیگر سخن می گوئیم که در زندان اوین به خاطر تجاوز و فشارهای زندان دست به خودسوزی زدند. از زنی سخن می گوئیم که در محوطه زندان اوین سنگسار شد.

از خواهران خویش سخن می گوئیم. از ستندیده ترین ستندیدگان، خواهرانی که آنان را هیچگاه ندیدیم اما پاره تن ما بودند. خواهرانی که دوبار قربانی شدند. یکبار قربانی نظامی شدند که چیزی جز فقر و فلاکت و توهین، تحقیر و تباهی ارمغانی برایشان نداشت. و یکبار به جرم قربانی شدن به زندان و قتل و سنگسار محکوم شدند. بسیاری از آنان به خاطر تهیه لقمه ای نان مجبور به تن فروشی شدند، جرم آنان این بود که ارزش های منحن اسلامی را زیر ضرب بردند، تن به فحشای رسی دولتی یعنی صیغه ندادند. این که این قتل ها مستقیماً توسط قاتلان رسی حکومتی صورت گرفته باشد یا توسط عده ای که به نیابت از حکومت قوانین و ارزش های ارتجاعی آن را اعمال می کنند، تغییری در ماهیت رذیلانه این قتل ها و مسببین واقعی آن نمی دهد.

این امر بخشی از جنایات بی شمار رژیم دهنش و زن ستیز اسلامی است. این بار زنان آماج قتل های زنجیره ای رژیم شدند، زیرا زنان در صف مقدم مبارزه و مخالفت علیه رژیم قرار دارند. رژیمی که مسئله زنان یکی از بزرگترین نقاط ضعفش را تشکیل می دهد. در هر لحظه و مکان، در خانه و کوچه و خیابان و مدرسه این قوانین، سنت ها و ارزش های اسلامی است که توسط زنان به سخره گرفته شده و به مصاف طلبیده می شود. جسارت و شهادت ما زنان انکار ناپذیر است. ما زمین را زیر پای حکام اسلامی به لرزه در آورده ایم.

حکام اسلامی با دست زدن به این اعمال جنایتکارانه می خواهند به خیال خود ما را مرعوب کنند. می خواهند با ضرب شست نشان دادن ما را بترسانند. اما زهی خیال باطل! آنها کور خوانده اند، آنها هستند که مدام از خشم سوزان زنان در هراسند، از کوچکترین نافرمانی ما دچار تشنج مرگ می شوند.

آنها خود بخوبی می دانند که سرکوبگری عریانشان مشرشر نیست و از همین رو آن را با فریب 'دو خردادی' تکمیل کردند. تا چند صباحی بر عمر نتگین رژیم زن ستیزشان بیفزایند. فریبکاری 'آشتی ملی' که هدفش کنترل و مهار نارضایتی عمومی مردم و حفظ نظام است. فریبکاری که از طریق انتخاب میان بد و بدتر می خواهد مبارزات زنان را به کجراه بکشاند و با بی خطر کردنش به سرکوب روحیه شورشگرانه ما دست بزنند. اما ما نه مرعوب چنین جنایات سبعانه ای خواهیم شد و نه فریب کارزار انتخاباتی آنها را خواهیم خورد.

ما غم از دست دادن خواهران خویش را بر سینه داریم، هیچگاه این جنایات رذیلانه را فراموش نخواهیم کرد و مسببین فرومایه آن را عفو نخواهیم کرد. بدون شک مردم روزی به این جنایات بی حساب رسیدگی خواهند نمود. آن روز دیر نیست!

یاد خواهران از دست رفته خود را گرامی می داریم!

مرگ بر رژیم زن ستیز جمهوری اسلامی ایران!

سازمان زنان هشت مارس (ایرانی - افغانستانی)
خرداد ۱۳۸۰